

Kees en Annie van Dooren

Kees en Annie van Dooren uit Lage Mierde fokten de mrij-stier Remco. Onlangs werd hun koe Roosje 107 uitgeroepen tot mrij-koe van het jaar.

Aantal koeien:	75
Melkquotum:	580.000 kg
Hoeveelheid land:	32 hectare
Rollend jaargem.:	4,10 7932 4,71 3,74

Remcofokkers Kees en Annie van Dooren: 'Als alles goed loopt, kunnen we er echt nog van genieten'

Van geen ophouden weten

Ze fokten de razend populaire mrij-stier Remco. Maar een honderd procent zuivere mrij-veestapel hebben Kees en Annie van Dooren uit Lage Mierde niet. 'Waarom zou je de goede punten van de holsteins niet meenemen om het mrij-ras te verbeteren?'

tekst Inge van Drie

In recordtijd was zijn sperma uitverkocht. Na zijn debuut in het voorjaar van 2012 steeg de populariteit van Matthijszoon Remco tot grote hoogte. 'En niet alleen bij mrij-boeren, ook bij veehouders die kruisen met mrij. Als de stier nog leefde, had hij voor de ki veel geld in het laatje kunnen brengen', denkt Remco's fokker Kees van Dooren (72) hardop. Samen met zijn vrouw Annie (72) melkt hij in Lage Mierde 75 koeien. In hun toch al lange carrière als melkveehouder leverden ze nog niet eerder een fokstier. 'Het geeft echt voldoening dat we dat op onze leeftijd nog meemaken.'

Eigenlijk laat Remco nergens een steek vallen, geeft Van Dooren aan. De stier vererft veel melk met hoog eiwit, scoort prima voor uier en benen en combineert dat met een prima uiergezondheid. 'Hij is allround,' stelt de veehouder, 'en dat heeft hij niet van een vreemde.'

Drie generaties met 10.000 kg

Van Dooren pakt de koekaarten van de Roosjes erbij, de koefamilie achter Remco. In totaal vier generaties uit die familie heeft hij momenteel aan de melk. Aan het hoofd daarvan staat Roosje 158, de moeder van Remco. De met 86 punten ingeschreven dochter van Manuel 183 is bijna twaalf jaar oud en produceerde in negen lijsten tot nu toe 93.000 kg melk. 'Ze is nu drachtig van Mandries, binnenkort zetten we haar droog. Als alles goed

Het rantsoen bestaat uit twee derde gras, een derde mais en een paar kilo perspulp

gaat, zou ze in de volgende lijst onze tweede honderdtonner kunnen worden.' Ook de prestaties van de jongere generaties spreken tot de verbeelding. Zo reikte Stadelochter Roosje 78, een halfzus van Remco, in zeven lijsten al tot bijna 74.000 kg melk met gemiddeld 3,56% eiwit, terwijl haar dochter Roosje 107 – een proefperiodedochter van de mrij-stier Ton – in vier lactaties al 41.000 kg melk gaf. 'Gemiddeld halen deze drie generaties Roosjes over al hun lijsten 10.000 kg melk. Er zijn zelfs bij zwartbont niet zoveel families die dat halen.'

Zette Remco de Roosjefamilie al in de schijnwerpers, de MRIJ-studievereniging Zuid deed dat nog eens dunnetjes over door heel recent Roosje 107 te huldigen als mrij-koe van het jaar. De zes jaar oude Tondochter heeft indrukwekkende productielijsten op haar conto staan. Zo gaf ze in haar vierde lactatie in 305 dagen 10.802 kg melk met 4,28% vet en 3,69% eiwit. Uit Roosje 107 hebben Kees en Annie van Dooren een Remcodochter aan de melk, Roosje 136. 'Eigenlijk is dat inteelt, maar ik vond het goed passen. Roosje 136 is een van de twee Remco's die we aan de melk hebben. Ze kwam in het begin wat langzaam op gang, maar staat nu toch op 111 lactatiewaarde.'

Kruisen met holstein

De naam Stadel in de stamboom van de Roosjes gaf het al aan: een zuivere mrij-veestapel hebben de Brabantse melkveehouders niet. Driekwart van de melkkoeken is ingekruist met holstein, schat Van Dooren in. 'Waarom zou je de goede punten van de holsteins niet meenemen om het mrij-ras te verbeteren? Ik heb liever een goede koe met wat holsteinbloed dan een iets mindere koe die honderd procent mrij is.'

Discussies over de bloedvoering van mrij-stieren heeft Van Dooren als voormalig lid van de mrij-commissie van CRV regelmatig gevoerd. 'Sommige veehouders wilden dat we als mrij-commissie alleen honderd procent zuivere mrij-stieren inzetten. Maar soms is het nodig om iets af te wijken van die norm om de melk erbij te houden. Dat hoeft heus geen 10.000 kg melk per koe te zijn, maar je moet wel een bepaald niveau houden. Anders heb je als mrij-boeren geen bestaansrecht. Zeker als de vleesprijzen dalen, houd je geen klanten over.'

Zijn eigen fokdoel heeft Van Dooren helder voor ogen staan. 'Ik wil graag koeken met een goed formaat en prima uiers en

Mrij-koe van het jaar Roosje 107 produceerde in vier lactaties al 41.000 kg melk

benen, maar ze moeten ook diepte en ribwielving tonen. Dat mrij-type houd ik er graag in, net als een passende bespiering. Bovendien gebruik ik geen stieren die het vet en eiwit verlagen.'

De veestapel bevat momenteel een flink aantal dochters van mrij-stier Matthijs, maar ook holsteinstieren als Stadel, Kian en Curtis laten hun invloed gelden. Door de inbreng van holsteinbloed op zijn eigen bedrijf wilde Van Dooren profiteren van de betere hoogtemaat en uiers van de holsteins. 'Op die onderdelen hadden mrij-koeken ondersteuning nodig. Ze hadden simpelweg niet genoeg hoogtemaat, al moet ik zeggen dat het gewicht van de afgevoerde zuivere mrij-koeken me meestal meevalt. Ze zijn weliswaar kleiner, maar ook bespierder.'

Helemaal overschakelen op holsteins is niet de opzet van Van Dooren. Hij combineert geen holsteins met holsteins. En bij de pinken neemt het percentage zuivere mrij-dieren zelfs weer toe. Met dank aan Remco. 'We hebben hem veel gebruikt.' Ook mrij-stieren als Dos 4, Mandries en Menno zet Van Dooren momenteel in. 'Per slot van rekening hebben

mrij-koeken ook veel goede kanten. Ze zijn duurzaam, niet veeleisend en makkelijk te managen.'

Geen poespas

Zelf houdt Van Dooren ook van een simpele bedrijfsvoering. Het rantsoen is eenvoudig: twee derde gras, een derde mais en een paar kilo perspulp aangevuld met krachtvoer via de voercomputer. 'Geen poespas voor ons. Ik wil geen extra bijproducten voeren; dat levert alleen maar meer werk op. Een mengwagen heb ik ook niet. Ik breng met een voerbak gras en mais voor de koeken. De koeken mengen het rantsoen zelf wel. Ik kan nooit goedkoper voeren dan dit.' Zijn precieze voerkosten weet Van Dooren niet. 'Je moet ook niet te veel willen rekenen', benadrukt hij. 'Het is vooral belangrijk dat de koeken het goed hebben en je plezier in het werk hebt.'

Dat laatste hebben de veehouders zeker nog; van afbouwen is voorlopig geen sprake. 'Als we nu ophouden, waar staan we dan 's ochtends voor op? Als alles goed loopt, kunnen we er echt nog van genieten.'